

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 1794/2019/OAM om Europa-Kommissionens afvisning af at give fuld aktindsigt i dokumenter vedrørende en hændelse, som Kommissionens tjenestemænd og en tidligere kontorchef ved Kommissionen deltog i

Afgørelse

Sag 1794/2019/OAM - Indledt den 01/10/2019 - Henstilling om 08/07/2020 - Afgørelse af 11/12/2020 - Den vedrørte institution Europa-Kommissionen (Konstaterede fejl og forsømmelser) |

Sagen omhandlede Europa-Kommissionens afvisning af at give aktindsigt i navne i dokumenter vedrørende et erhvervsarrangement, som Kommissionens tjenestemænd og en tidligere kontorchef ved Kommissionen deltog i. Klageren, en journalist, ønskede at få adgang til oplysninger i dokumenterne for at undersøge, om Kommissionens tidligere kontorchef, der forlod sin stilling som tjenestemand ved EU til fordel for en stilling ved et multinationalt selskab, havde handlet i overensstemmelse med sine retlige forpligtelser vedrørende lobbyaktiviteter i forbindelse med tidligere kolleger.

Ombudsmanden foreslog en løsning, hvor hun bad Kommissionen om at forsyne klageren med en kopi af de anmodede dokumenter uden at anonymisere navnet på Kommissionens tidligere kontorchef. Kommissionen afviste Ombudsmandens forslag, hvor den argumenterede, at klageren kun havde givet abstrakte og generelle henvisninger til de potentielle forsømmelser, som den tidligere ansatte angiveligt havde foretaget, og at sådanne bekymringer ikke kan begrunde, at vedkommendes personoplysninger offentliggøres.

Ombudsmanden konstaterede, at Kommissionens afvisning af at offentliggøre de pågældende dokumenter uden at redigere de bestemte personoplysninger var misforvaltning. I en senere henstilling til Kommissionen gentog Ombudsmanden hendes holdning, at de anmodede dokumenter bør offentliggøres uden at anonymisere navnet på den tidligere kontorchef.

Ombudsmanden beklager, at Kommissionen har afvist hendes henstilling. Hun har gentagne

gange gjort opmærksom på de vanskeligheder, som indgår i at håndhæve betingelserne, som er knyttet til svingdørssituationer med tjenestemænd. Det er grundlæggende at sikre det højeste gennemsigtighedsniveau, så problemer kan udpeges og afhjælpes. Kommissionens mangel på fuldstændig offentliggørelse i denne sag vil ikke hjælpe offentlighedens tillid til Kommissionens håndtering af svingdørssituationer.

Baggrunden for klagen

1. I juli 2019 anmodede klageren, en journalist, Kommissionen om at få aktindsigt [1] i invitationer og andre dokumenter vedrørende et virksomhedsarrangement, der blev afholdt af en multinational virksomhed i april 2019. Et antal ansatte i Kommissionen og en tidligere kontorchef i Kommissionen havde deltaget i dette arrangement.
2. **Kommissionen** svarede klageren i august 2019, hvorved den gav fuld aktindsigt i tre dokumenter og delvis aktindsigt i 18 dokumenter og redigerede alle personoplysninger.
3. Klageren anmodede Kommissionen om at tage sin afgørelse op til fornyet overvejelse ved at fremsætte en såkaldt "genfremsat begæring". Klageren anførte, at han var interesseret i den rolle, som Kommissionens tidligere kontorchef spillede under dette arrangement. Klageren anførte, at den tidligere kontorchef havde indtaget en stilling i det selskab, der var vært for den pågældende begivenhed, og at han undersøgte en potentiel interessekonflikt for denne person. Personen havde arbejdet med spørgsmål af direkte relevans for det multinationale selskab, da han var EU-tjenestemand. Klageren ønskede at undersøge, om personen havde overtrådt sine forpligtelser som tidligere EU-tjenestemand ved at samarbejde med tidligere nære kolleger i Kommissionen.
4. I september 2019 bekræftede Kommissionen sin oprindelige afgørelse, idet den navnlig støttede sig på behovet for at beskytte privatlivets fred og en persons integritet [2] . Kommissionen fandt, at klageren ikke havde godtgjort, at der var behov for, at de omhandlede personoplysninger skulle overføres til ham. Kommissionen fandt endvidere, at der var en reel og ikkehypotetisk risiko for, at offentliggørelse af personoplysninger ville skade privatlivets fred for de berørte personer, som kunne blive genstand for "*uanmodede eksterne kontakter*".
5. **Klageren** var utilfreds med Kommissionens svar og henvendte sig til Ombudsmanden. Ombudsmanden forhørte sig om Kommissionens afvisning af at oplyse navnet på den tidligere kontorchef, der var indeholdt i dokumenterne. Ombudsmandens undersøgelseshold inspicerede de ikke-redigerede udgaver af de ønskede dokumenter.

Ombudsmandens forslag til en løsning

6. Ombudsmanden fandt, at betingelserne for at tillade videregivelse af personoplysninger fra den dataansvarlige (Kommissionen) til modtageren (klageren) var opfyldt. [3] klageren havde navnlig påvist et behov for overførsel af personoplysninger til et specifikt formål, der var i offentlighedens interesse, nemlig at vurdere, om der var en mulig interessekonflikt, og om Kommissionen havde overholdt sine egne etiske regler. Ombudsmanden fandt også, at enhver interesse, som den tidligere kontorchef måtte have i at få sit navn redigeret i dokumenterne, ikke kunne betegnes som en "legitim interesse". Dette skyldtes, at brugen af navnet i forbindelse med et dokument direkte vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt den tidligere kontorchef og Kommissionen faktisk overholdt begrænsningerne i kontakten mellem dem.

7. Ombudsmanden foreslog derfor, at Kommissionen skulle forsyne klageren med en kopi af de ønskede dokumenter uden at redigere navnet på den tidligere kontorchef [4] .

8. Kommissionen afviste Ombudsmandens forslag til en løsning, idet den gentog, at klagerens behov var generisk, og hævdede, at det alene var dens ansvar at kontrollere (tidligere) Kommissionens personales aktiviteter. Kommissionen fandt også, at den tidligere kontorchefs interesser var legitime og kunne undermineres ved at videregive hans eller hendes personoplysninger [5] .

Ombudsmandens henstilling

9. Ombudsmanden bemærkede, at den pågældende kontorchef tidligere havde besat en ledende stilling i Kommissionen og derfor havde haft en vis anciennitet, når den arbejdede for EU's offentlige tjeneste. I betragtning af, at personen derefter havde påtaget sig en rolle som offentlig myndighed i en virksomhed, der er aktiv inden for det samme ansvarsområde, som han arbejdede i Kommissionen, var Ombudsmanden af den opfattelse, at personen skal acceptere en vis grad af offentlig kontrol.

10. Ombudsmanden fandt også, at klageren havde givet tilstrækkelige grunde til at få overført personoplysningerne om den tidligere kontorchef. Ombudsmanden fandt også, at der ikke var mere hensigtsmæssige eller mindre indgribende midler til at opfylde det formål, som klageren havde anført.

11. Ombudsmanden fandt derfor, at Kommissionens vedvarende afslag på at give aktindsigt i de ønskede dokumenter uden at redigere navnet på den tidligere kontorchef udgjorde fejl eller forsømmelser. Hun fremsatte således følgende anbefaling: [6]

Kommissionen bør forsyne klageren med en kopi af de ønskede dokumenter uden at redigere navnet på Kommissionens tidligere kontorchef [7] .

12. Kommissionen afviste Ombudsmandens henstilling og fastholdt sin holdning om, at den ikke kan give aktindsigt i den pågældende persons navn [8] .

13. Kommissionen gentog, at den dokumentation, som klageren havde fremlagt for

nødvendigheden af at få fremsendt oplysningerne, var utilstrækkelig til at opfylde den strenge retlige test, der er fastsat i databeskyttelsesreglerne [9] . Klageren påviste ikke, hvordan fremsendelsen var nødvendig for at sikre tilstrækkelig offentlig kontrol af den påståede interessekonflikt, og mere specifikt, hvordan denne undersøgelse ville afhjælpe de påståede mangler ved Kommissionens eksisterende kontrolmekanisme i denne specifikke situation.

14. Kommissionen gjorde gældende, at den tidligere kontorchef ved at videregive personoplysningerne kunne risikere alvorlig skade på omdømmet, eftersom medieundersøgelsen kun ville drage konklusioner af de respektive dokumenter og ikke på grundlag af et samlet billede. Kommissionen fandt også, at den pågældende person ikke var en *offentlig person i* den betydning, der er anvendt i eksisterende retspraksis [10] .

15. I sine bemærkninger til Kommissionens svar understregede klageren, at han som journalist havde en særlig vagthundfunktion, der bestod i at sikre offentlig kontrol med spørgsmål som f.eks. interessekonflikter. Han fremsatte sin anmodning som offentlig vagthund og udøvede både sin ret til aktindsigt og sin ret til ytrings- og informationsfrihed. Ved at nægte adgang til disse oplysninger skabte Kommissionen "*hindringer for udøvelsen af ytrings- og informationsfriheden*" .

16. Klageren understregede også, at han anså Kommissionens tidligere kontorchef for at være en velkendt person inden for et specifikt område af politisk ekspertise, idet han havde haft flere offentlige optrædener som taler ved branchearrangementer. Personens fremtrædende stilling inden for det specifikke ekspertiseområde var grunden til, at han var blevet ansat af den private virksomhed. Efter klagerens opfattelse var det netop personens offentlige rolle, der fortjente at blive undersøgt.

Ombudsmandens vurdering efter henstillingen

17. Ombudsmanden fastholder, at Kommissionens afslag på at offentliggøre navnet på den tidligere kontorchef i de omtvistede dokumenter var fejl eller forsømmelser.

18. Når ansatte forlader EU's offentlige tjeneste for at tiltræde stillinger i den private sektor, hvilket fører til såkaldte "svingdørssituationer", opstår der ofte betænkeligheder med hensyn til den uhensigtsmæssige udnyttelse af en tidligere offentlig tjeneste. Det er en udfordring, der berører mange offentlige myndigheder. Selv om sådanne bevægelser kan opfattes som en normal del af arbejdslivet, kan de føre til situationer med mulige interessekonflikter. Offentlig kontrol på dette område er ikke kun rimelig, men også nødvendig i et demokratisk samfund. Ved at sikre en ordentlig offentlig kontrol øges borgernes tillid til og legitimiteten af den offentlige forvaltning [11] .

19. I dette tilfælde fremlagde klageren konkret dokumentation for et arrangement, som den tidligere kontorchefs nye arbejdsgiver var vært for, og som den tidligere kontorchef og nuværende tjenestemænd i Kommissionen, som han havde arbejdet med i sin tidligere stilling, havde deltaget i. Denne situation var af en sådan art, at den skabte i det mindste en opfattet

interessekonflikt og satte spørgsmålstegn ved den effektive håndhævelse af de regler, som EU-tjenestemænd er underlagt.

20. Formålet med fremsendelsen af de ønskede oplysninger var således at gøre det muligt for klageren og andre EU-borgere at kontrollere, om reglerne for at undgå interessekonflikter blev overholdt. I sidste ende kan denne offentlige kontrol bidrage til at sikre offentlighedens tillid til EU-administrationen, enten ved at bekræfte, at der ikke var tegn på en interessekonflikt, eller ved at lette offentlighedens engagement i den offentlige forvaltning for at hjælpe med at holde den ansvarlig.

21. Ombudsmanden mener også, at videregivelsen af de omhandlede personoplysninger kunne have været i den tidligere kontorchefs interesse: det kunne have bidraget til at fjerne enhver tvivl, der var blevet rejst om den enkeltes integritet.

22. Hvis det fremgik af fremlæggelsen, at denne tvivl var berettiget, er den tidligere kontorchefs interesse i, at der ikke fremlægges oplysninger, uden tvivl ikke legitim.

23. For så vidt angår Kommissionens betænkeligheder om, at videregivelse af personoplysninger ikke ville have givet offentligheden det fulde billede af situationen, kunne den have valgt at give klageren alle yderligere oplysninger, som den finder relevante for at gøre det lettere for ham at drage korrekte konklusioner.

24. Ombudsmanden har ved mange lejligheder henledt opmærksomheden på de vanskeligheder, der er forbundet med at håndhæve betingelserne for tjenestemænds svingdørsbevægelser. Sikring af den højeste grad af gennemsigtighed er afgørende, så problemerne kan identificeres og løses. Kommissionens manglende offentliggørelse i denne sag vil ikke bidrage til offentlighedens tillid til Kommissionens forvaltning af svingdørssituationer.

Konklusion

På grundlag af undersøgelsen afslutter Ombudsmanden denne sag med følgende konklusion:

Europa- Kommissionens afslag på at forsyne klageren med en kopi af de ønskede dokumenter uden at redigere navnet på Kommissionens tidligere kontorchef udgjorde fejl eller forsømmelser.

Klageren og Kommissionen vil blive underrettet om denne afgørelse .

Emily O'Reilly Den Europæiske Ombudsmand

Strasbourg, den 11.12.2020

[1] Forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&from=EN> [Link].

[2] I overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning 1049/2001.

[3] I henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning 2018/1725 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32018R1725> [Link]

[4] Yderligere oplysninger om klagen og den fulde ordlyd af Ombudsmandens forslag til en løsning findes på: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/129972> [Link]

[5] Den fulde ordlyd af Kommissionens svar på forslaget til en løsning findes på:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/135762> [Link]

[6] I overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i statuten for Den Europæiske Ombudsmand.

[7] Yderligere oplysninger om klagen og den fulde ordlyd af Ombudsmandens henstillinger findes på: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/129973> [Link]

[8] Den fulde ordlyd af Kommissionens svar på henstillingen findes på:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/135763> [Link]

[9] Artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning 2018/1725

[10] Rettens dom af 15. juli 2015 i sag T-115/13, *Dennekamp mod Parlamentet*, præmis 119-121.

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=regulation+1049%252F2001&docid=165829&pageIndex=0> [Link]

[11] Se også Den Europæiske Ombudsmands afgørelse i hendes strategiske undersøgelse OI/3/2017/NF om, hvordan Europa-Kommissionen håndterer sine ansattes "svingdørssituationer", som findes på:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/110608> [Link].